

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

26.9.2011

B7-0527/2011

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Olukord Palestiinas

Véronique De Keyser, Hannes Swoboda, Kader Arif, Pino Arlacchi, Emine Bozkurt, Proinsias De Rossa, Roberto Gualtieri, Richard Howitt, Maria Eleni Koppa, Wolfgang Kreissl-Dörfler, María Muñiz De Urquiza, Pier Antonio Panzeri, Kristian Vigenin, Boris Zala, Raimon Obiols
fraktsiooni S&D nimel

RE\878493ET.doc

PE472.710v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon olukorra kohta Palestiinas

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Lähis-Ida kohta,
  - võttes arvesse nõukogu 8. detsembri 2009. aasta järeldusi Lähis-Ida rahuprotsessi kohta;
  - võttes arvesse asjakohaseid ÜRO resolutsioone, eriti ÜRO Peaassamblee 1947. aasta resolutsiooni 181 ning ÜRO Julgeolekunõukogu 1967. aasta resolutsiooni 242, 1973. aasta resolutsiooni 338, 2002. aasta resolutsiooni 1397, 2003. aasta resolutsiooni 1515 ja 2008. aasta resolutsiooni 1850,
  - võttes arvesse Lähis-Ida neliku 23. septembri 2011. aasta avaldust,
  - võttes arvesse Rahvusvahelise Valuutafondi 18. septembri 2011. aasta aruannet, mis valmistati ette Jordani Läänekalda ja Gaza sektori hiljutise majandusarengu ja tulevikuväljavaadete ajutise kontaktkomitee kohtumiseks,
  - võttes arvesse Maailmapanga 13. aprilli 2011. aasta majanduse seirearuannet ajutisele kontaktkomiteele Palestiina riigi ülesehitamise, majanduskasvu, institutsioonide ja teenuste osutamise toetamise kohta („Building the Palestinian State: Sustaining Growth, Institutions, and Service Delivery”),
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et 29. novembri 1947. aasta resolutsioonis 181 otsustas ÜRO Peaassamblee luua kaks riiki endise Palestiina mandaadi territooriumile;
- B. arvestades, et EL on korduvalt kinnitanud oma toetust kahe riigi lahendusele, kus Iisraeli riik ning tema naabrina sõltumatu, demokraatlik ja elujõuline Palestiina riik elavad külge külje kõrval rahu ja julgeolekus, on kutsunud taastama Iisraeli ja Palestiina vahelisi otseseid rahukõnelusi ning kinnitanud, et tunnustada ei tohiks mingeid 1967. aasta eelsete piiride muudatusi, sealhulgas ka Jeruusalemmas, peale nende, milles osapooled on kokku leppinud;
- C. arvestades, et Palestiina presidendi Mahmoud Abbasi ja peaministri Salam Fayyadi jõupingutused riigi rajamiseks on heaks kiitnud paljud rahvusvahelised osalejad, muu hulgas Lähis-Ida nelik, ajutine kontaktkomitee, Rahvusvaheline Valuutafond ja Maailmapank;
- D. arvestades, et 23. septembril 2011. aastal andis president Mahmoud Abbas ÜRO peasekretärile Ban Ki-moonile üle Palestiina taotluse saada ÜRO liikmeks;
- E. arvestades, et kahtluse alla ei saa seada palestiinlaste võõrandamatut õigust enesemääramisele ja oma riigile ega ka Iisraeli eksisteerimisõigust;

1. kinnitab oma kindlat toetust kahe riigi lahendusele, mille aluseks on 1967. aasta piirid ja Jeruusalemm mõlema riigi pealinnana ning mille puhul Iisraeli riik ning tema naabrina sõltumatu, demokraatlik ja elujõuline Palestiina riik elaksid külge külje kõrval rahu ja julgeolekus;
2. tunnustab ja peab tervitavaks Palestiina presidendi Mahmoud Abbasi ja peaministri Salam Fayyadi saavutatud edu riigi ülesehitamisel, mida on julgustanud ja toetanud EL ja heaks kiitnud mitmed rahvusvahelised osalejad, ning arvab sellest lähtuvalt, et Palestiina on omariikluseks valmis;
3. toetab ja palub liikmesriikidel ühiselt toetada Palestiina rahva püüdlust olla riigina esindatud ÜROs; avaldab seepärast toetust president Mahmoud Abbasi 23. septembril 2011. aastal ÜRO peasekretärile Ban Ki-moonile esitatud taotlusele;
4. kutsub ühtlasi rahvusvahelist üldsust, sealhulgas ELi ja selle liikmesriike, üles kinnitama veel kord oma kindlat tahet saavutada Iisraeli riigi julgeolek;
5. rõhutab taas, et ainus viis leida Iisraeli ja Palestiina konfliktile püsiv lahendus on kasutada rahumeelseid ja vägivallatuid vahendeid; hoiatab palestiinlaste vastu kasutatavate igasuguste karistusmeetmete eest, nagu abi või rahaliste vahendite vähendamine, mida võidakse kehtestada vastuseks ÜROle esitatud taotlusele;
6. nõuab otseste ja tõsiseltvõetavate rahukõneluste kohest taasalustamist, lähtudes rahvusvaheliselt tunnustatud parameetritest ning vastastikku kokku lepitud ajakavast, kuna üksnes kahepoolne kokkulepe võib tuua iisraellastele ja palestiinlastele püsiva rahu ja julgeoleku; rõhutab veel kord, et vältida tuleks mis tahes samme, mis võivad kahjustada läbirääkimistel kahepoolse kokkuleppe saavutamise võimalust, pöörates erilist tähelepanu asunduste rajamise küsimusele Läänekaldal ja Ida-Jerusalemmas, ja et lubada ei tohiks mingit 1967. aasta eelsete piiride muutmist, sealhulgas ka Jeruusalemmas, peale nende, milles osapooled on kokku leppinud; peab seetõttu Lähis-Ida neliku 23. septembri 2011. aasta algatust oluliseks panuseks rahupüüdlustesse;
7. nõuab tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid võtaksid ühise seisukoha ning täidaksid aktiivsemalt oma rolli ka nelikus seoses jõupingutustega saavutada iisraellaste ja palestiinlaste vahel õiglane ja püsiv rahu;
8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Peaassamblee eesistujale, Lähis-Ida neliku eriesindajale, Iisraeli Knessetile ja valitsusele, Palestiina omavalitsuse presidendile ning Palestiina seadusandlikule kogule.